

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 31

Lees in dit nummer :

TANTE ZENOBIE GAAT KAMPEREN

De ontvanger

ENKELE dagen geleden stapte ik op de tram. Er was veel volk, en toen ik mijn tramkaart uitstak naar de ontvanger, bemerkte ik pas dat op zijn plaats... een oude dame zat! De ontvanger stond naast haar, en zei met een glimlach :

— Vandaag is het een « ontvangster » die de kaartjes zal knippen !

Iedereen lachte, en de oude dame, die daar hoog op dat zetelkje zat, natuurlijk ook. Alle reizigers vonden het erg leuk !

De plezierige ontvanger had aan de mensen een les willen geven. In plaats van voor de zoveelste keer te roepen « Wie wil er zijn plaats afstaan aan een oude dame ? » had hij zonder een woord te zeggen zijn eigen plaats gepresenteerd, en meteen bewezen dat men ook met goed humeur oude mensen kan helpen en de anderen op een fijne manier een les in beleefdheid geven.

Deze tramontvanger verdient een pluim voor zijn hulpvaardigheid, en takt en zijn goed humeur !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

MARLEEN BLONDE, Haantjeslei, 76, Antwerpen, *zou graag briefwisselen met een katoliek meisje van 15 à 16 jaar. Marleen houdt veel van boeken en spaart punten.*

FREDDY DANEELS, Frans Renswijk, 40, Geraardsbergen, *is 12 jaar oud en tekent graag. Hij zou willen kennismaken met andere tekenliefhebbers.*

IRENE TAN, Djl Raya Guben, 11, Surabaja (Indonesië), *zou graag willen korresponderen met meisjes van 11 tot en met 14 jaar. Irène's hobby's zijn postzegels verzamelen, zwemmen en ballet.*

GODELIEVE VAN DOMMELE, Zeedijk, 286, 2e verdieping, Oostende, *zoekt korrespondentievriendinnen van 18 à 20 jaar.*

STINY WALTA, 3e Kade, 164, Gouda (Zuid Holland), *zou graag korresponderen met een Indisch meisje van ongeveer 16 jaar (of ouder) in het Nederlands, Duits of Frans. Stiny houdt van film, muziek, hockey, volley, zwemmen en tennis. Zij zit in de 3e klas van de M.N.S. te Gouda.*

JOZEF BEDNARCK, Acaciastraat, 9, Beringen Mijnen (Limburg), *zou graag korresponderen met een postzegelliefhebber of met iemand die postzegels ruilt tegen Kuifje's punten en andere bons.*

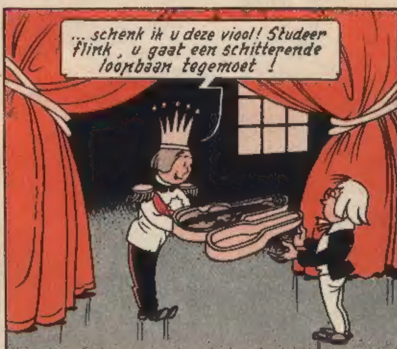
ROGER VERHOEVEN, Volmolenbaan, 47, Mol, *wenst te korresponderen met een jongen uit Frankrijk of Nederland van ongeveer 15 jaar (in het Nederlands). Roger verzamelt allerlei punten en prentjes. Hij houdt ook veel van film en luchtvaart.*

R. Claerebout, Kortrijkstraat, F16, Oostkamp (bij Brugge), *wenst te korresponderen en postzegels te ruilen tegen punten.*

WILLY Van den Kerckhove, Acacialaan, 48, Duinbergen (Heist aan Zee) *wenst te korresponderen met een jongen van 14 à 16 jaar. Willy houdt veel van sport (zwemmen) en ruilt punten. Hij is 15 jaar oud en zou liefst met een jongen uit België of Nederland in kontakt komen.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KORTINGSBON
GELDIG VOOR DE MAAND AUGUSTUS

WIE LEEST DEZE REBUS ?

De juiste oplossing krijg je volgende week evenals de oplossing van het kruiswoord van vorige week, dat wegens plaatsgebrek thans niet kan ingelast worden.

SLIM

Onderwijzer : Heb je de oplossing van het vraagstuk gevonden, Hans ?
Hans : 392 1/4, mijnheer.
Onderwijzer : Fout, er komt helemaal geen breuk bij !
Hans : 392, mijnheer.
Onderwijzer : Goed, hoe heb je dat opgelost ?
Hans : Ho, ik heb de breuk weggeveegd, mijnheer.
(Mopje ingestuurd door H. Bots, Gouda, Nederland.)

Geschiedenis zonder woorden.

ONZE TEST

GELD DOOR DEUREN EN VENSTERS GOOIEN

ER zijn mensen die geen geld kunnen in handen houden en die het voor nutteloze dingen uitgeven. Men zegt van deze mensen « Ze gooien het door deuren en vensters ». Behoor jij tot deze familie ? Antwoord op deze vragen en je zal het met jezelf kunnen uitmaken...

		Ja	Neen
1	Je kan niet sparen ?	......	......
2	Als je geld hebt koop je alles wat je aanlokkelijk schijnt, ook het meest nutteloze ding ?	......	......
3	Je moet boodschappen doen voor moeder, je brengt niet het noodzakelijke mee, maar wel datgene wat je interessant lijkt ?	......	......
4	Ontsteek je thuis alle lichten onder het voorwendsel dat je niet van de duisternis houdt ?	......	......
5	Heb je vaak geen rode duit meer omdat je nu eenmaal de gewoonte hebt van de hand in de tand te leven ?	......	......
6	Men verwijt je te veel uit te geven en je antwoordt « Het geld moet rollen » of « Geef toe dat de handelaars ook moeten leven » ?	......	......
7	Men zegt je, dat je je dagen op het stro zult eindigen. Je weert lachend af : « Ho, ik heb nog veel tijd en ben vast van plan veel geld te verdienen ! » ?	......	......
8	Je geeft niet alleen je geld uit voor je eigen. Je verrast je familie en je kennissen graag met geschenken ?	......	......
9	Durf je wel eens geld lenen of schulden maken om dat wat je graag hebt te kunnen kopen ?	......	......
	TOTAAL . . .	......	......

JE GAAT MET VAKANTIE

...Maar vanzelfsprekend wil je « Kuifje » niet missen.

OM JE WEEKBLAD OM HET EVEN WAAR TE ONTVANGEN, LEES JE DIT :

a) Ben je geabonneerd, deel ons dan je naam, je volledig adres en het nummer van je abonnement mede. Voeg daaraan je vakantieadres toe alsmede het begin en het einde van je vakantie.

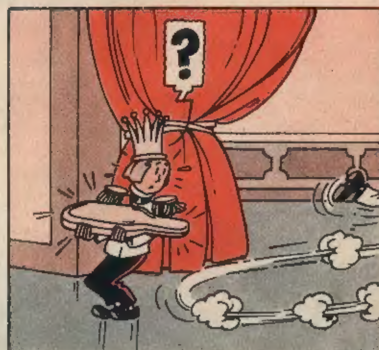
b) Ben je niet geabonneerd, dan stuur je ons eveneens je naam, je adres en je VAKANTIEADRES. Voor ieder gewenst nummer van « Kuifje » voeg je 8 F. in postzegels bij (voor het buitenland 10 F.)

DOOR WILLY VANDERSTEEN

David d'Angers

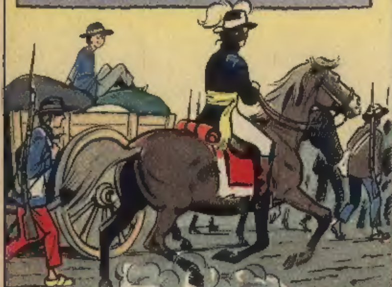
door E. Aidans

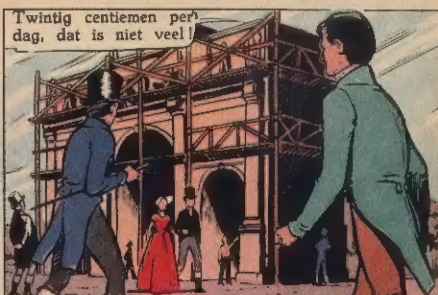

Gelukkig vindt hij vlug veel werk bij de versiering van de Carrouseltriomfboog...

Deze brengt iedere dag een lang brood mee, dat hij vriendschappelijk deelt met David.

Dikwijls eet hij niet meer dan droog brood en water. Hij slaapt op de planken, werkt zonder ophouden zelfs tot laat in de nacht...

Maar zijn hard werk wordt beloond, want hij verwerft verschillende grote prijzen, o.a. de prijs van Rome in 1811.

Het volgend jaar begeeft David zich naar de Eeuwige Stad. Op aanraden van zijn meesters bestudeert hij er drie jaar lang de oudheid en de natuur.

Rond die tijd wordt Murat, koning van Napels, door de Oostenrijkers onttroond.

De beeldhouwer ziet in Murat de redder van Italië, en vervoegt de vrijwilligers. Ze vallen echter in de handen van een Hongaars regiment.

De jonge Fransman heeft weer geluk, want hij slaagt er in te ontsnappen, en zijn heimatstreek te bereiken. Hij blijft er echter niet lang, want hij onderneemt een reis naar Londen.

Ter plaatse aangekomen...

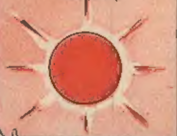

Misleid en zonder geld, besluit David Engeland te verlaten. Hij ziet zich zelfs verplicht zijn kleren en reisgoed te verkopen om zijn retourkaartje te betalen

erug te Parijs
ling...
Luister, zus. De regering wil twaalf beelden oprichten op de Lodewijk XV-brug. Het beeld van Condé mag ik maken !

Het jaar daarop staat zijn ontwerp in het jaarlijks kunstsalon...
Proficiat, mijnheer David, uw werk is buitengewoon knap !

En nu lacht het geluk David toe. Hij krijgt voortdurend nieuwe bestellingen en wordt een beroemd beeldhouwer.

In 1825 wordt het beeld van generaal Bonchamps ingehuldigd te Saint-Florent-Le-Viel.
Bij het uitvoeren van dit beeld, heb ik de erkentelijkheid van mijn vader willen betuigen. Hij werd in deze kerk gevangen genomen, en bevrijd door generaal Bonchamps.
AUX
BONCHAMPS

Het volgend jaar wordt hij leraar benoemd aan het Instituut, al is hij maar acht en dertig jaar oud. Hij wordt eveneens professor aan de School voor Schone Kunsten.
Wij moeten de stof bezielen. Ze doen leven en beweging geven...

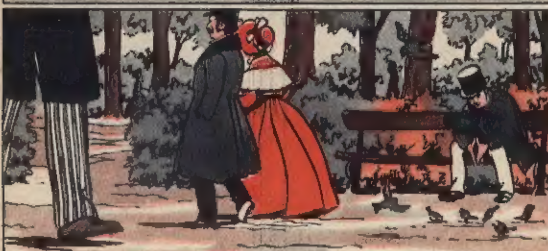

Overladen met eerbetuigingen zet David zijn werk verder. Hij maakt een schitterende reeks medaillons (meer dan 500 stukken die de grootste figuren uit de geschiedenis voorstellen).

Maar deze groeiende roem bezorgt de kunstenaar hevige vijandschap. Op zekere avond...
Bravo ! Dank je, David ! Dit portret is schitterend !
Het doet me genoegen dat je het geslaagd vindt, mijn beste Dumeril. Maar nu moet je me ekskuseren. Ik heb een afspraak met schilder Gerard. Goede avond !

In een slecht verlicht straatje heeft de verstrooide David de silhouet niet bemerkt die op hem stond te wachten...

Plotseling werpt de onbekende zich op hem...
AAI !

grond liggen...
Die heeft zijn bekomst !

Maar David is een taaie kerel. Na drie maanden zet hij zich weer aan het werk met nieuwe ijver. Hij ontvangt dreigbrieven, maar gelukkig blijft het daarbij.

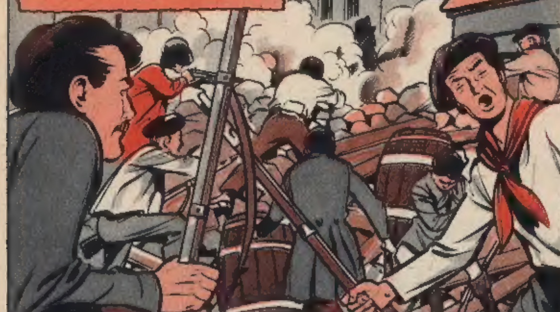

Rond die tijd leert hij mevrouw Emilie Maillocheau kennen, en weldra treedt hij met haar in het huwelijk.
3

In 1838 boekt David met zijn « Riquet » opnieuw enorm sukses.

Het jaar daarop wordt de beroemde meester gevierd in zijn geboortestad Angers. Er wordt daar een Davidmuseum opgericht, waarin al de werken worden verzameld van de kunstenaar.

David is echter niet in de wieg gelegd voor de politiek. Een jaar later trekt hij zich uit het openbaar leven terug en zet zich weer aan het werk.

De rol die David gespeeld heeft tijdens de revolutie heeft men nog niet vergeten, en wanneer Napoleon III de macht in handen neemt...

De beeldhouwer moet voor de prefekt verschijnen...

Vier dagen later vertrekt de oude kunstenaar met zijn dochter naar Brussel.

In 1853 mag hij eindelijk naar Frankrijk terugkeren.

Eens te meer zet hij zich met veel moed aan het werk, maar...

Inderdaad, ondermijnd door de ellende en de emoties van zijn ballingschap en getroffen door verschillende hartkrisissen sterft de kunstenaar te midden van zijn familieleden op 6 januari 1856.

Dit was de levensloop van de romantische beeldhouwer, die vandaag nog aanzien wordt als een van de grote figuren uit de Franse kunstgeschiedenis.

Einde RIDANS

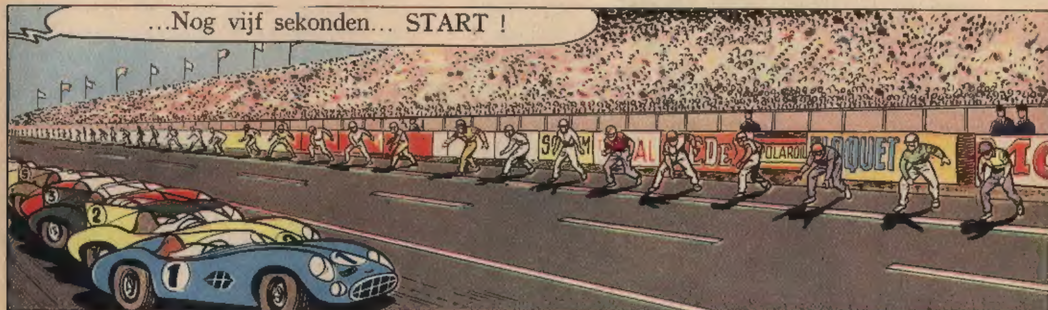

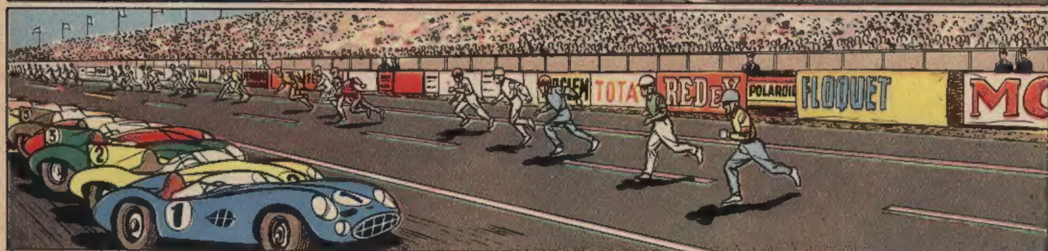
Volgende week : SAMUEL HAHNEMANN

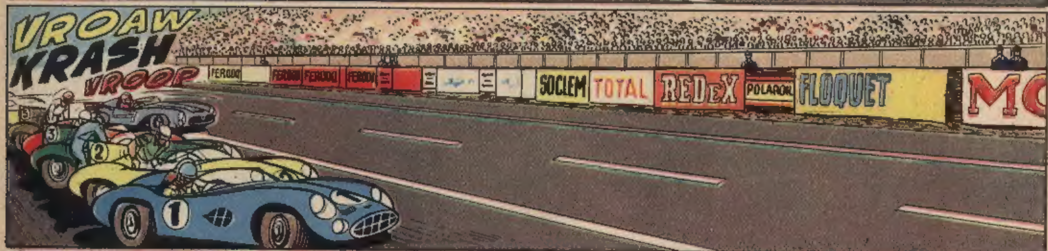

DE GROTE

Vaillant en Warson nemen deel aan de 24 Uren van Le Mans. Deze krachtproef is beslisse

MATCH

DOOR Jean Graton

wie krijgt de titel van beste racer ter wereld ?

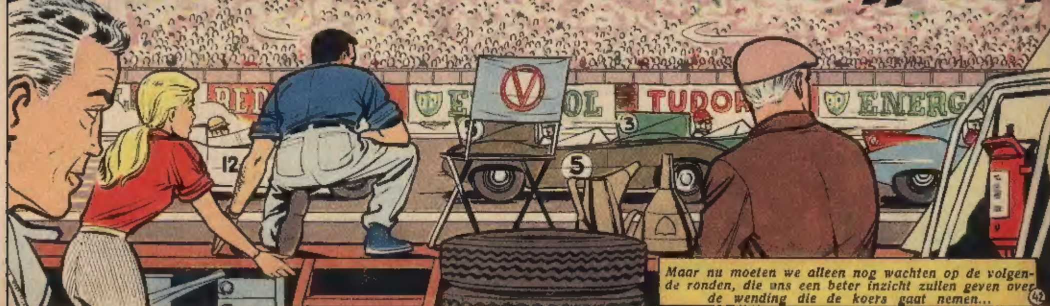

(Wordt voortgezet.)

ZWEM ALS EEN VIS IN HET RIJK VAN KONING NEPTUNUS

INDIEN je een flink zwemmer bent en graag weet hoe het er onder water uitziet, kan je natuurlijk een tochtje wagen indien je daarvoor goed uitgerust bent. Doe het echter nooit alleen en neem deze tips in acht.

Indien je tamelijk diep duikt, dan heeft de stikstof die bevat is in de samengeperste lucht (die men meedraagt in een reservoir en die men inademt) de neiging om zich op te lossen in het bloed. Indien men lang op een zekere diepte blijft (meer dan een twaalftal meter) en te vlug naar boven stijgt, dan vormt de stikstof in de aderen kleine blaasjes die stoornissen verwekken: jeuksel, stijfheid, krampen. Heel wat duikers hebben last gehad van deze stoornissen.

Je kan alle moeilijkheden vermijden indien je heel langzaam terug naar de oppervlakte komt en indien je op geregelde afstand gedurende een zekere tijd blijft hangen. Een klein voorbeeld: wie een uur op een diepte van dertig meter verblijft, moet ten minste zestien minuten doorbrengen op een diepte van zes meter en dan nog eens zestien minuten op een diepte van drie meter.

Een duiker weet precies op welke afstand hij zich van de oppervlakte bevindt, dank zij de dieptemeter die hij net als een uurwerk om zijn pols gespt.

Wie niet flink getraind is, mag nooit dieper gaan dan tien meter.

Om bestand te zijn tegen de koude is het aan te raden vooraleer te duiken iets te eten dat rijk is aan kalorieën: suiker, chocolade, enz. Er bestaan natuurlijk duikerpakken die je beschermen tegen de koude, bij voorbeeld deze in schuimrubber.

Een in een vloeistof gedompeld lichaam verliest schijnbaar zoveel aan gewicht als de verplaatste vloeistof weegt... Dat is de wet van de beroemde Archimedes van Syracuse. In zee is de stuwkracht groter dan in zoetwater. Om nu op een bepaalde hoogte te blijven vlotten, d.w.z. om niet meer te stijgen of ook niet meer te dalen, moet de duiker stukjes lood aan zijn gordel bevestigen. Hoeveel juist kan alleen een ervaren duiker je vertellen. Wanneer men op een bepaalde diepte kan blijven vlotten, heeft men het gevoel totaal verlost te zijn van de zwaartekracht. Om zich aldaar vlugger te kunnen voortbewegen, gespt men rubberen vinnen aan de voeten. Het spreekt vanzelf dat de duiker een masker over neus en ogen moet dragen!

In de handel verkoopt men volmaakt waterdichte zakken waarin men een fototoestel kan plaatsen. Het wordt dus mogelijk onder-waterfoto's te nemen van de fauna en de flora. Wie zich geen autonoom duikerpak kan aanschaffen, stelt zich tevreden met een klein zuurstofapparaat in plastic en een masker. Hiermee wordt het mogelijk geruime tijd met het hoofd onder water te zwemmen zonder gevaar en zonder dat men vermoeid wordt.

Men kan nu het levendig spel van de vissen volgen en de vele waterplanten bewonderen.

Oppassen blijft echter de boodschap. Denk er om, ga er nooit alleen op uit!

VANDAAG EEN DROOM, MORGEN WERKELIJKHEID:
HET ATOOMSCHIP

HET atoomschip *N.S. Savannah*, zal waarschijnlijk tegen het einde van 1959 te water worden gelaten. De lengte van deze paketboot aangedreven met kernenergie, bedraagt ongeveer 300 m, de breedte 24 m.

Hij wordt voortgestuwd door een straalmotor die met geperst water werkt en gevoed door verrijkt uranium 235. De stuwkracht zou 70.000 KW bedragen, wat gelijk staat met 20.000 PK. Verder is er een Dieselhulpmotor van 750 PK.

De reaktor wordt ingesloten in een tweehonderd ton zware stalen koffer, en door een bekleding van wol en staal tegen de schokken beschermd.

De *Savannah* zou een aktieradius van bijna 650.000 km hebben of 600 dagen, rekening houdend met de landingen. De brandstof moet slechts om de drie jaar vernieuwd worden. Om de twee maanden zou deze paketboot echter in de thuishaven aanleggen om toe te laten de radioaktieve afval te evacueren. In de haven zouden daartoe alle nodige veiligheidsmaatregelen moeten genomen worden.

De *Savannah* zou gebouwd worden als een cargo-mixte. Hij zou 9.500 ton goederen kunnen vervoeren en ongeveer 60 passagiers. Deze laatsten zouden ondergebracht worden in dertig kajuiten, zij zouden beschikken over al het komfort van de grote paketboten: promenadedek, bar, zwemdok, tennisveld, dancing, enz..., enz...

De bemanning van de *N.S. Savannah* zou bestaan uit 85 manschappen en 25 officieren. Om te beginnen zou deze boot enkele proefvaarten doen in Amerikaanse wateren. Pas dan zou hij naar de vreemde varen en voorgesteld worden aan het Zeewezen. Uiteindelijk zou hij voor een normale dienst met commercieel doel gebruikt worden.

DAAR KOMT...

DE WITTE RUITER

Van volgende week af, volg je in ons blad zijn nieuwe en boeiende avonturen in

DE SCHADUW VAN HET ZWAARD

DE CANBERRA

TALRIJKE lezers hebben ons nadere inlichtingen gevraagd over de nieuwste vlooteenheden van de grote mogendheden. We voldoen gaarne aan dit verzoek en presenteren hierbij het eerste oorlogsschip van de reeks.

NATIONALITEIT :

Amerikaan.

GEBOORTEDATUM EN -PLAATS :

3 september 1941 op stapel gezet en te water gelaten op 26 augustus 1942, gebouwd op de scheepswerven van Bethlehem-Quincy (U.S.A.).

BEROEP :

Kruiser speciaal uitgerust voor de luchtafweer — kan sedert 1956 telegeleide projektielen lanceren — werd op 14 oktober 1943 in dienst genomen onder de naam Pittsburgh. De bewapening van deze zware kruiser werd veranderd in de loop van de jaren 1954 en 1955.

STEEKKAART

AFMETINGEN : 205,25 × 21.27 × 7,80.
WATERVERPLAATSING : 13.600 t.W. (17.000 volledige lading).
SNELHEID : 33 mijlen.
AKTIERADIUS : 7.000 mijlen met een snelheid van 15 mijlen.
MOTOR : Turbine Westinghouse - vier schroeven.
KRACHT : 120.000 PK.

BEWAPENING : Vooraan 6 stukken van 203 - 10 stukken van 127 Lucht-Afweer - 6 stukken van 76 LA - 2 dubbele lanceerrampen achteraan voor projektielen van het type Terrier (automatische lading).

BESCHERMING : pantsering 150 tot 203 mm. Het bovendek is gepantserd 100 mm., het benedendek heeft een pantsering van 62 mm. De geschutstoren pantsering : 140 mm.

BEMANNING : 76 officieren en 1.241 manschappen.

FAMILIE : heeft een broer, de « Boston », die op stapel werd gezet van juni 1941 tot augustus 1942, en in dienst werd genomen op 30 juni 1943. De « Boston » onderging in 1955 dezelfde wijzigingen als de « Canberra ». Ze gelijken op elkaar als twee druppels water.

HALLO, HIER LUC VARENNE

DOE AAN SPORT TIJDENS JE VAKANTIE !

TIJDENS de vakantie kan je natuurlijk alleen maar je tijd doden. Je kan op een strandstoel gaan zitten en verder niets doen, maar voor de jeugd is dat toch niet het ideaal. Wat je doen moet ? Heel eenvoudig : doe sport. Er zijn sporten die noch opleiding noch grote inspanning vergen en die groot en klein kan doen. Denk maar even aan volley-ball. Iedereen kan er op letten dat de bal de grond niet raakt en kan de bal zo vlug mogelijk doorgeven aan zijn buurman die dichter bij het net geplaatst is.

Aan zee zowel als in de bergen kan je zwemmen. In de bergrivieren is het wel een beetje koud, maar daar moet je tegen kunnen ! Ik kan het de ouders niet genoeg op het hart drukken dat zij hun kinderen van jongs af aan moeten leren zwemmen. Zwemmen is een gezonde sport die alle spieren in beweging brengt en die een regelmatige en diepe ademhaling bevordert.

Beginnelingen moeten oppassen in het water, de anderen trouwens ook ! Ga niet alleen zwemmen. Heb je krampen in je arm of je been, dan draai je je onmiddellijk op de rug en je maakt de « plank ». De specialisten hebben me gezegd dat men de ledematen waarin men krampen heeft zo goed mogelijk moet strekken. Wie kan zwemmen moet ook leren roeien. Het is een mooie en zeer gezonde sport. Om te roeien hoef je ook niet een speciale, gestroomlijnde boot te hebben, met een schuitje gaat het ook !

En wat denken jullie van de hengelsport ? Jullie halen de neus op en menen dat de hengelsport absoluut niet interessant is. Nu, jullie zijn glad mis ! De hengelsport is zo oud als de jacht, d.w.z. zo oud als de mensheid zelf en niets is zo goed om rust te vinden voor gespannen zenuwen en een opgejaagde geest. Ik kan het alle studenten en alle mensen met drukke bezigheden aanraden. Je kan vanzelfsprekend onder water op visvangst gaan, deze sport is nog zeer jong. Met een hengelroede kan je er alleen op uitgaan. Daal je echter in het water af om daar een vis te verschalken, ga dan nooit alleen. Neem je vriend mee.

Wandel in de vakantie veel en tracht zoveel mogelijk te genieten van de gezonde lucht.

VERBODE

Langs alle kanten door krokodillen ingesloten

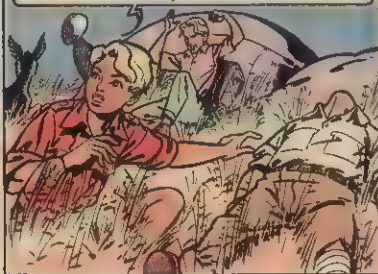

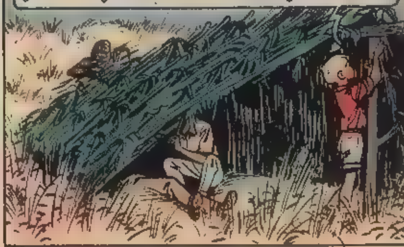

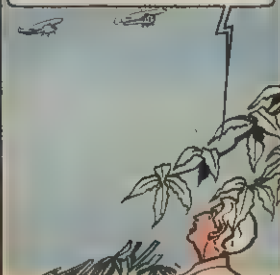

N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

rachten onze vrienden toch de oever te bereiken...

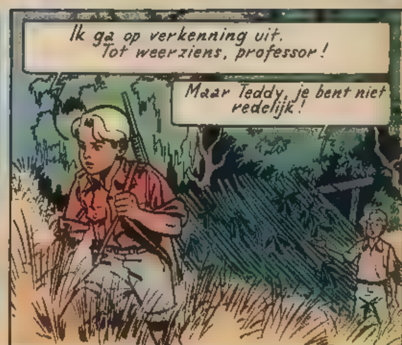

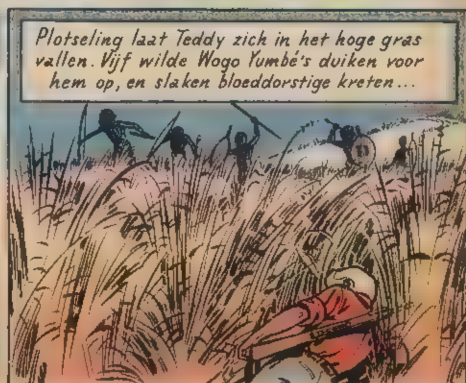

ende avonturen van Teddy en Maggy in een geheimzinnig land.

(Wordt voortgezet.)

DE MAQUISAPA

JOSE PORTOFIRIO stak zijn derde sigaar op en ledigde in een teug zijn vijfde glas rietsuikeralkohol, een drank met een zeer groot alkoholgehalte. Ik geloof dat alleen de keel van een halfbloed dat drankje verdragen kan!

— Ik ben tijdens mijn avontuurlijk leven aan heel wat gevaren ontsnapt, maar ik geloof dat er niet veel mensen zijn die kunnen zeggen dat ze in één nacht zo vaak de dood voor ogen hebben gezien als ik. Ik werkte in die tijd in het hart van het Amazonenwoud. Al mijn Indiaanse knechten waren diep in het woud doorgedrongen om de gom te oogsten aan de voet van de rubberbomen. Het oogstseizoen is kort en om tijd te winnen blijven zij zelfs 's nachts bij de rubberbomen. Ik was er niet op gebrand te midden van slangen en spinnen te slapen en ik keerde iedere avond terug naar mijn hut, opgeslagen te midden van een grote open plaats.

IK woonde daar alleen, mijn enige gezel was Tico die me nu en dan een bezoek bracht. Ha, ik weet, jullie kennen Tico nog niet. Het was een prachtige, grote rosse aap van de familie van de maquisapas. Dat zijn apen die een bijna menselijk gezicht hebben. In hun ogen schittert zoveel intelligentie dat men moeilijk aan hun charme kan weerstaan en dat men gelooft dat zij de mens werkelijk kunnen verstaan. Ze zijn schuw van aard maar toch onderhield ik na een maand zeer vriendschappelijke betrekkingen met Tico. De eerste dag toen ik mijn intrek nam in de hut, kwam hij me gadeslaan van op een hoge ceder, de enige boom die vlak voor mijn hut en op een tiental meter van de zoom van het woud stond. Ik gooide Tico de resten van mijn maal voor. Hij raakte er aan gewend en kwam nu iedere avond zijn rantsoen halen. Langzamerhand werd hij stouter en kwam in mijn hand eten.

Om mij te bedanken liet hij zijn karakteristieke roep horen en zwierde enkele keren aan de takken van de ceder alvorens in de jungle te verdwijnen.

Die nacht wou ik juist gaan slapen toen ik een dof gerucht hoorde dat uit de droge blaren kwam. Het was een onafgebroken geknars en eensklaps wist ik welk gevaar er dreigde. Een koude rilling liep me over de rug, het angstzweet brak me uit. Ja, er was geen twijfel mogelijk, de mieren waren op komst, vreselijke mieren die alles op hun weg vernielen en verslinden. Ik wist maar al te goed dat deze dieren een huis in enkele uren in een woestenij kunnen herschapen en dat zij van ieder dier op hun weg een afgeknaagd geraamte over laten. Ik voelde er helemaal niets voor levend opgepeuzeld te worden door de mieren. Ik wist dat niets deze horde van haar weg kan doen afwijken en dat zij korte metten zou maken met mijn armzalige houten hut.

De eerste golf was reeds vlak bij mijn deur en vluchten was het enige wat ik doen kon. Zelfs de vlucht is niet zonder gevaar, want al wie in dat drijvend mierentapijt uitglijdt en valt staat nooit meer op...

Ik waagde het toch. Ik sprong naar buiten en ik voelde hoe honderden kleine mieren onder mijn zware laarzen kraakten als droge noten.

In die nacht ondervond ik dat de angst vleugels geeft en de krachten verdubbelt. Ik klom waarachtig in de hoge cederboom en zo snel dat ik in enkele sekonden boven was en me op een tak kon hijsen. Mijn vingers bloedden, mijn nagels waren gebroken en mijn kleren hingen aan flarden, maar dat kon me op dat ogenblik werkelijk niet deren.

Ik ademde verlicht. In de klare maneschijn zag ik de reusachtige mierenkaravaan. Zij trok vooruit over een breedte van ongeveer dertig meter, maar ze was zó lang dat ik er het einde niet van zag.

— Oef! zei ik. Hier zit ik veilig en eeuwig kan die processie toch niet duren!

Na twee of drie uren zag ik niets meer dan nog enkele kleine groepen mieren die zich haastten om het gros van het leger in te halen. Het vreselijk geknars hield eindelijk op, de nachtmerrie was voorbij en niets stoorde nog de stilte van de nacht. Toen ik naar beneden wou klimmen, hoorde ik een forse galop die de grond deed trillen. Ik keek om me heen en zag weldra een kudde muskuszwijnen opdagen. Ze waren ongetwijfeld voor de mieren aan de haal gegaan, ze renden uit het woud naar de open plek toe. De leider van de kudde had de aanwezigheid van de mens geroken, hij holde met zijn ge-

volg de open plek rond en stak ten slotte de zware kop naar de ceder op. Hij wist dat ik me daarin verscholen had. Ik telde een vijftigtal muskuszwijnen. De leider knorde en grolde en daar zetten zij reeds de eerste aanval tegen de stam van de ceder in.

Wilde muskuszwijnen zijn de koppigste, hardnekkigste dieren ter wereld! Wanneer zij eens hun slachtoffer hebben uitgekozen laten ze niet meer af en niets kan hen nog van hun prooi afleiden. Hun gele slagtanden zijn scherp als dolken. Zij begonnen de ceder aan de voet af te zagen, de stukken schors en de spaanders hout vlogen in de ronde.

Hoe lang zou de ceder het uithouden? Ik wist het niet, mijn situatie was hopeloos. Moest ik aan de mieren ontsnappen om even later verscheurd en opgegeten te worden door die bende razende muskuszwijnen? Instinktmatig kroop ik zo hoog in de boom als het maar enigszins mogelijk was. Alsof die enkele meters me zouden kunnen redden! Zodra de boom neerstortte, was er niets meer dat de muskuszwijnen er van weerhouden kon me te vertrappelen en te verscheuren. De boom schudde en trilde reeds. Nog enkele minuten en hij zou neerstorten...

De paniek greep me aan en ik begon te huilen van angst en wanhoop. Ik riep om hulp alhoewel ik wist dat er geen hulp kon komen... En tóch kwam er hulp opdagen! In het woud hoorde ik eensklaps de schrille kreten van Tico. Sedert lang kende ik zijn stem. Hij had mijn angstgeroep dus gehoord. Ik ontwaarde hem boven in de kruin van een baobab die aan de rand van het woud stond, op tien of vijftien meter van mij verwijderd.

— Tico! Tico! riep ik en de maquisapa begreep dat ik in doodsgevaar verkeerde.

Hij boog zich voorover en gooide me een stevige liaan toe. Hij deed dit zo handig en nauwkeurig dat ik het uiteinde grijpen kon.

Ik pakte deze geimproviseerde kabel stevig vast en zwierde over de koppen van de muskuszwijnen heen naar het woud toe. De bende was zo verdiept in haar werk dat ze niet eens zag hoe haar prooi ontsnapte.

Ik kwam terecht op de onderste tak van de baobab. Tico had op mij gewacht. Ik volgde hem van tak tot tak tot we eindelijk diep in het woud te midden van het dicht gebladerte zaten. Daar zouden de muskuszwijnen ons niet meer vinden.

Net toen ik weer op adem kwam hoorde ik een vreselijk gekraak en een doffe plof. De ceder was neergestort.

... ...

Aldus werd ik die nacht voor een afgrijselijke dood gered door Tico, de maquisapa, die bewees dat er waarheid steekt in het spreekwoord « Zo slim als een aap »!

VERHAAL VAN YVES DUVAL
GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

VOLGENDE WEEK :

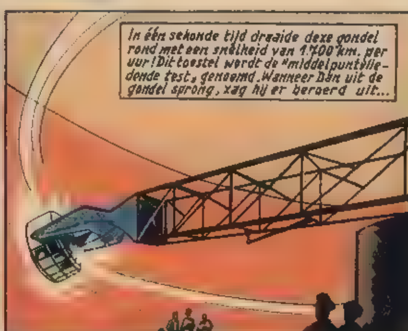
HET ATOMIUM GESTOLEN

Schuw en onrustig om zich heen blikkend, verliet een man het restaurant. Jan meende dat de doening van die man erg verdacht was en hij volgde hem als een schaduw... Hoe dat avontuur verliep, lees je in ons volgend nummer...

DAN COOPER IN : KOERS

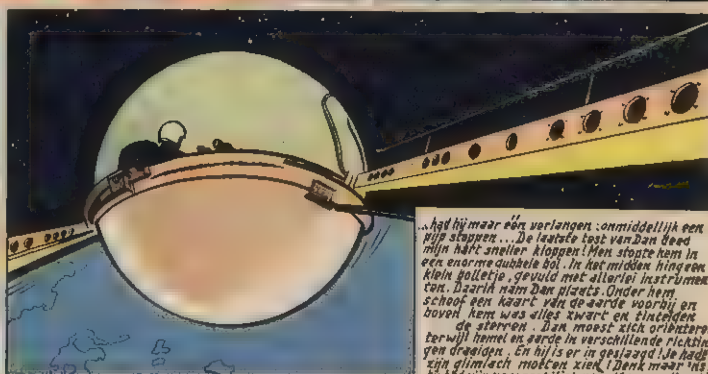
Dan zal het eerste satelliet-vliegtuig

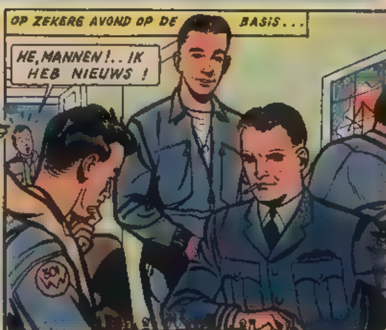

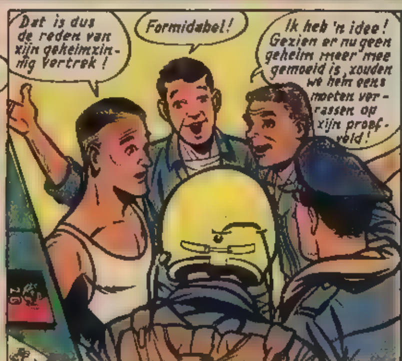

OP MARS

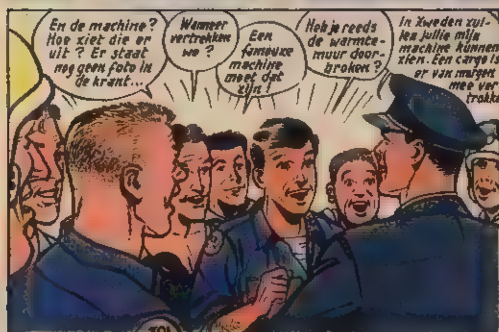
door Albert Weinberg

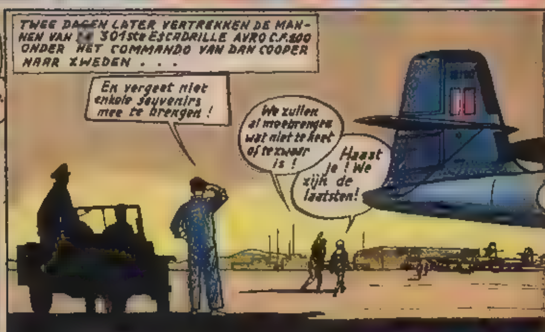
...sturen en moet daarom een reeks tests ondergaan...

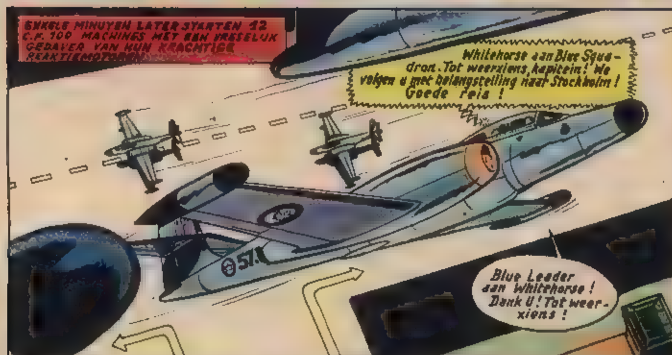

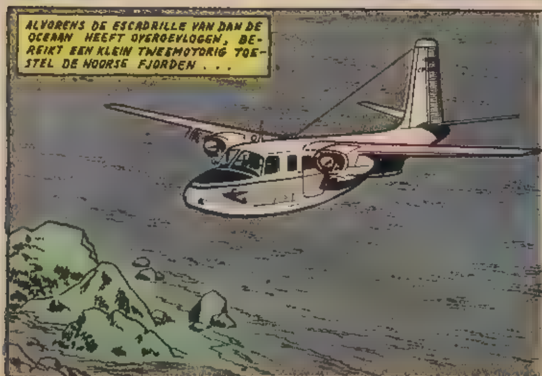

(Wordt voortgezet.)

Het net wordt toegehaald

Cochise, grote sachem van de Apachen, is bereid met de Blanken te onderhandelen en zal naar de ravijn van de Dode Man gaan. Cutter heeft de inwoners van Fort Sumter opgehitst en hij zal trachten Cochise tijdens de onderhandelingen gevangen te nemen...

COCHISE moest reeds lang hier zijn ! zuchtte de bankdirecteur.

— Er werd geen uur bepaald, antwoordde de sheriff vinnig.

Acht afgevaardigden van Fort Sumter waren naar de ravijn van de Dode Man gekomen.

DE sheriff, de direkteur van de bank, de postmeester, de chef van de pioniers die op weg waren naar Californië, en nog enkele andere vrijwilligers. Jesse Laramie die ook bij hen was, voelde zich alles behalve op zijn gemak. Ze hadden hun paarden vastgemaakt, zich neergezet op een rotsblok en ze tuurden onafgebroken naar de nauwe ingang aan de noordzijde. Van daar immers moest de grote sachem komen.

Ze waren zo bevreesd voor de afloop dat zij slechts nu en dan enkele woorden wisselden. Soms keken ze ongerust naar de rotsblokken die de ravijn domineerden, maar zij bemerkten Cutter en zijn handlangers niet. Waarschijnlijk zaten die in de grotten, of lagen plat op hun buik tegen de rots. In ieder geval kon men hen van beneden niet zien.

— Misschien komen de Indianen niet, zei Jesse Laramie.

Maar plotseling stak een van zijn gezellen de arm uit en stotterde :

— Kijk !

Een ruiter verscheen aan de andere kant van de ravijn. Het was een Indiaan. Toen hij de Blanken bemerkte, bleef hij onbeweeglijk staan.

Het was waarschijnlijk een verkenner, want hij hield zijn hand boven de ogen en speurde geruime tijd de ravijn af. De postmeester stak een stok op waaraan een witte serviette geknoopt was en zwaaide die op en neer. De Indiaan draaide zich om en verdween.

Traag gleden de minuten voorbij...

— Denk je dat hij onze intenties geraden heeft ? fluisterde Jesse Laramie.

De anderen haalden de schouders op, en de bankdirekteur antwoordde met hese stem :

— Het is toch afgesproken dat Cutter en zijn lui slechts optreden als wij hen een teken geven, nietwaar ?

Niemand antwoordde, iedereen keek strak naar de overzijde van de ravijn.

— Daar zijn ze ! zei de sheriff en zijn stem was onkennelijk.

Een tiental ruiters kwamen tussen de hoge rotsen te voorschijn. De wind en hun galop deed hun lange bonte pluimenkapsels wiegen. Vooraan reed een atletische Apache, dat was Cochise. De afgevaardigden van Fort Sumter herkenden de machtige gestalte van de gevreesde sachem onmiddellijk. Toen deze laatste de gezanten bemerkte, gaf hij zijn gezellen teken te blijven staan. Lang keek hij naar de Blanken en waarschijnlijk bevredigde deze inspektie hem, want hij stak de arm op en op een drafje naderden de Apachen. Zij waren ongewapend en dat het de chefs van de stammen waren leed geen twijfel; men kon het zien aan de prachtige pluimen, die in hun glanzend zwart haar gestoken waren en aan de bonte schilderingen waarmee hun gespierde bovenlijf versierd was. Toen ze nog op enkele meter afstand waren, bleven ze staan en op een teken van Cochise sprongen ze van hun paard. De grote sachem groette waardig en toonde zijn open handpalmen als teken van vrede. De sheriff die op dit ogenblik beslist in de grond had kunnen kruipen van schrik en van schaamte, antwoordde op dezelfde wijze en wees dan enkele rotsblokken aan. Zonder een woord te spreken hurkten de Apachen daar op neer. Hun gelaat was ondoorgrondelijk. De Blanken deden hetzelfde. Cochise bleef rechtop staan en zei in het Engels :

— Hugh ! Cochise kwam naar de Bleekgezichten net zoals hij dit beloofde zonder wapens en zonder escorte en met de voornaamste sachems van zijn stam. Het verheugt hem te zien dat de Bleekgezichten hun woord gestand deden...

De sheriff kuchte, de bankdirekteur keek aandachtig naar de punt van zijn schoenen en de postmeester was paarsrood geworden. Cochise nam hen scherper op, hij aarzelde. Had hij misschien iets van de beschaamdheid van de Bleekgezichten bemerkt ?

— De Apachen zijn gekomen omdat zij vertrouwen hebben in de verkenner...

Cochise voltooide zijn zin niet. Met zijn adelaarsblik doorboorde hij Jesse Laramie. Deze beefde van schrik en wierp een haastige blik op de rotswanden die de ravijn insloten. En ook Cochise blikte in die richting en onderdrukte een kreet. Een zonnestraal weerkaatste ginds op het metaal...

Met één sprong waren de Apachen overeind. Het gelaat van Cochise vertrok van haat en woede toen hij riep :

— Verraders ! Ik zie geweren op de rotsen !

Als versteend van schrik en sprakeloos bekeken de Blanken hem en vluchtten dan hals over kop naar hun paarden. Ondertussen trokken zij hun pistolen die zij, ondanks de afspraak, toch hadden meegenomen. Razend van woede zetten de Apachen hen na, maar eensklaps beval Cochise met scherpe stem :

— Pas op ! Achteruit !... Naar de mustangs, vlug !

De handlangers van Cutter kwamen te paard de rotsen afgestormd recht op de Indianen toe. De paarden van deze laatsten waren opgeschrikt door het tumult, schoten weerklonken en hoge stofwolken warrelden op.

De Indianen konden hun paarden niet meer bereiken, zij keerden om en stortten zich op hun vijanden. De ruiters van de Commodore waren nu beneden in het dal aangekomen en zij omsingelden de kleine groep Indianen van alle kanten. Deze laatsten weken niet meer, ze vochten met de blote vuist. Met een colt in iedere hand domineerde Cutter het strijdtoneel.

— Vuur ! Vuur ! brulde hij.

(Vervolg blz. 30)

Tekst van J.-M. Charlier
Geïllustreerd door Ref

Volgende week :
[illegible] WRAAK VAN COCHISE

DE BURGERLIJKE LUCHTVAART

Tekst van WIM DANNAU Tekeningen door PHIL DAMBLY

DE VLIEGTUIGEN VAN DE TOEKOMST

BINNEN enkele jaren zullen de grote vliegvelden die wij thans kennen hun reden van bestaan verliezen en de piloten zullen misschien met een tikje weemoed de verdwijning van deze « betonwoestijnen » gadeslaan.

Het vertikaal opstijgen zal een grote vooruitgang betekenen en vele Amerikaanse firma's geven thans reusachtige kapitalen uit om het experimenteren met vliegtuigen die vertikaal opstijgen voort te zetten en te bespoedigen.

ROLLS ROYCE, beroemd om zijn auto's en zijn vliegtuigmotoren, kondigde aan dat er weldra een vliegtuig zal van stapel lopen dat bestemd is voor het transport, dat geen vleugels heeft en vertikaal opstijgt. Het heet « Griffith V.T.O. » (Vertikal Take-off) en het kan een snelheid van Mach 2,5 bereiken. Het zou uitgerust zijn met een batterij reaktoren Rolls Royce R-B 108. De reaktoren kippen om op een spil wat toelaat langzaam van de vertikale naar de horizontale vlucht en omgekeerd over te schakelen. Rolls Royce experimenteerde het vertikaal stijgen en landen reeds met de SC-1 van de firma Short, gepropulseerd door een 5 RB-108.

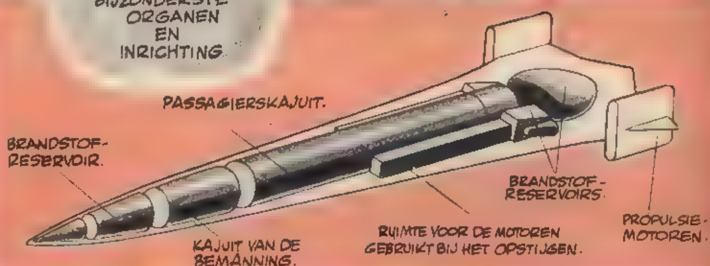
Lockheed publiceerde twee tekeningen die toelaten zich een klein idee te vormen van de twee atoomvliegtuigen die op dit ogenblik ter studie zijn.

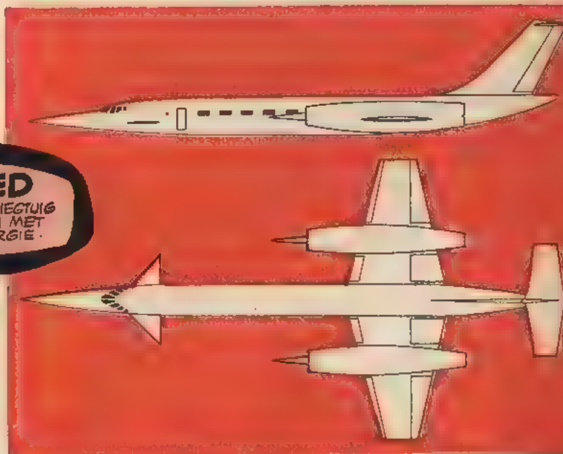
Zien we weldra de eerste atoomvliegtuigen die vertikaal stijgen ?

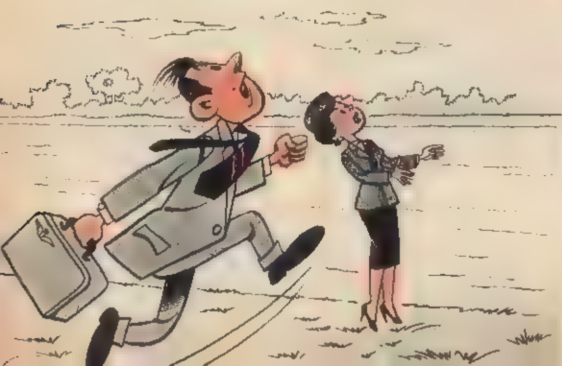
Dat ligt inderdaad binnen de grens van de mogelijkheden !

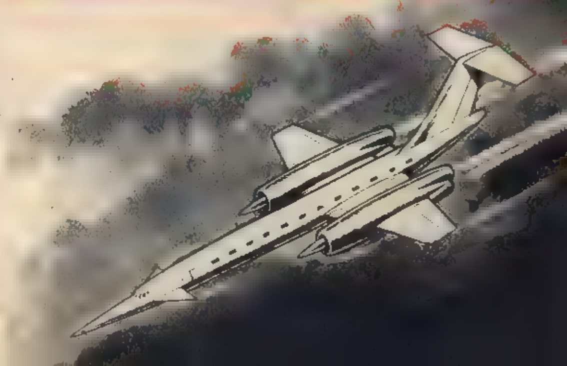
EINDE

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE CONQUISTADORES

OP het kruideneiland waren de Spanjaarden dus te laat gekomen. Schuld daaraan had het nieuw kontinent, dat hen zo onverwacht de weg had afgesneden en dat zij hadden moeten omzeilen. Nu bleef er hen slechts één ding te doen en dat was het nieuw kontinent te veroveren. Zij vonden er geen kruiden, maar ze ontdekten er goud. Ze waren geland in het El Dorado, het goudland. Vooruit dan maar !

1. - HERNANDO CORTEZ

VELASQUEZ, Spaans gouverneur van Cuba, gaf een van zijn officieren, nl. Hernando Cortez, in 1519 de toelating het eiland te verlaten om een geheimzinnig land te exploreren dat Anahuac « nabij het water » heette, d.w.z. Mexico. Cortez landde er met driehonderd soldaten, dertien haakbussen, tien kanonnen en zestien paarden. Hij verbrandde zijn schepen, stichtte Vera Cruz en drong binnen in het onbekende en hallucinerende land.

2. - DE AZTEKEN

HERNANDO CORTEZ vond een mooi land met een grote beschaving. Het was goed bestuurd, er waren prachtige beeldhouwwerken, fijne weefsels, reusachtige, fantastische tempels in de vorm van piramiden die teocalli genoemd werden. Uit dat land behielden we de namen : tomatl, chocolatl, patatl. De godsdienst van de Azteken, het volk dat de Tolteken en Maya's domineerde, was wreed. Zij brachten mensenoffers aan hun goden. De Spanjaarden in hun ijzeren harnas, een metaal dat ginds onbekend was, met hun paarden — vreselijke monsters in de ogen van de Azteken — en met hun vuurwapens werden in het begin aanzien als goden en eerbiedig ontvangen.

3. - TENOCHTITLAN

CORTEZ drong door tot Tenochtitlan, een prachtige hoofdstad te midden van een meer gelegen. Montecuzoma of Montezuma, de keizer, ontving hen uitstekend. Lang duurde de vrede echter niet en Montezuma werd gedood. De Spanjaarden werden uit de hoofdstad van de Azteken verdreven, maar kwamen weer terug en met hun vuurwapens haalden zij makkelijk de overhand. De jonge keizer Guatimozin, opvolger van Montezuma, werd levend verbrand, en Mexico werd « Nieuw Spanje ».

4. - PERU

IN 1532 waagden twee Spaanse avonturiers, Pizarro en Almagro, zich met honderdtwintig krijgers, veertig paarden en dertig haakbussen in een oneindig land waar de tempels met goud bedekt waren. Het was het land van de Inka's, een heel beschaafd land met bebouwde akkers en grote kudden lama's. Er waren straatwegen en waterleidingen over het gehele grondgebied en de kunstnijverheid had een zeer hoog peil bereikt. Pizarro lokte de Inkakoning in een hinderlaag en doodde hem. Toen maakte hij zich meester van Cuzco, de hoofdstad. Almagro veroverde Chili. Pizarro liet Almagro onthoofden en werd op zijn beurt vermoord.

5. - SPAANS AMERIKA

DE Spanjaarden bezetten Amerika van Florida tot Vuurland, behalve Brazilië. Zij exploiteerden goud- en zilvermijnen. De Solis ontdekte de zilverstroom, de Rio de la Plata en Mendoza Argeninië. De inwoners van de landen onder Spaanse heerschappij verging het heel slecht. Ze moesten werken als slaven, ze werden uitgeplunderd en bij duizenden afgeslacht en dit ondanks de protesten van bisschop Las Casas...

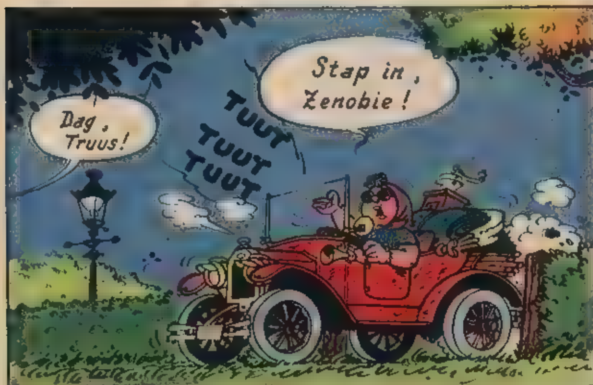
(Wordt voortgezet.)

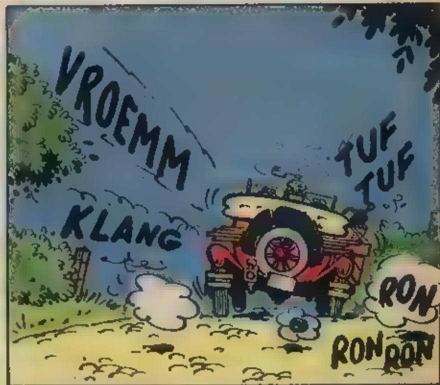
ZENOBIE GAAT KAMPEREN

DOOR
M. MARÉCHAL

TWEE UREN EN 35 kilometer later . . .

Nu, tot daar toe. Van kamperen hebben ze geen verstand, we zullen lachen!

KRRRRRR

KRAAK
HEEE!
VWAMM

O, pardon! Ik zoek droog hout!

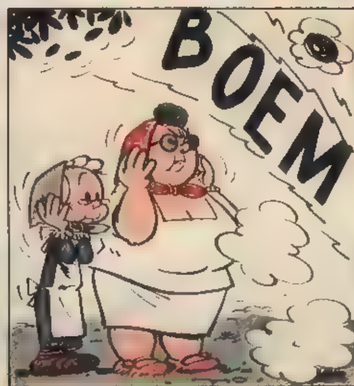

Geef dat hier!

Ik doe het nog liever zelf, dan de kans te lopen een tweede boom op het hoofd te krijgen!

Mijnheer heeft hout gehakt, Truus. Erg vriendelijk van hem, niet?

We hebben dat hout niet nodig, we hebben een spiritusvuurtje. Mijnheer wil het misschien wel even ontsteken?
BOM
BOEEM

BOEM

Zie je, Zenobie! Zo'n vuurtje is erg grillig en daarom ontsteek ik het liefst zelf niet!

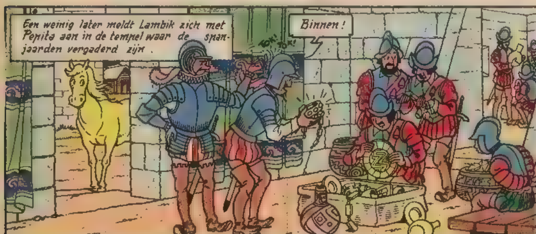
Volgende week : PECHVOGEL

Einde

HET GOUDEN PAARD

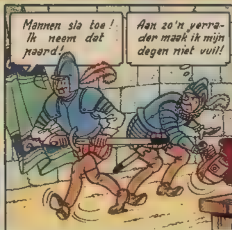
DOOR WILLY VANDERSTEEN

Cabralo zal Suske vrij laten indien Lambik hem het gouden paard schenkt...

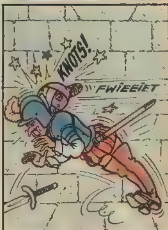

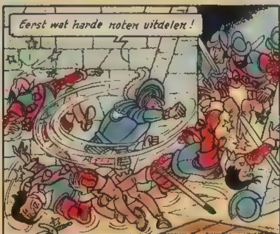

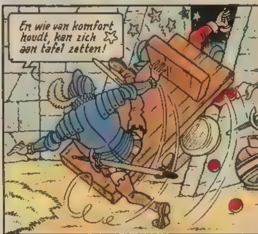

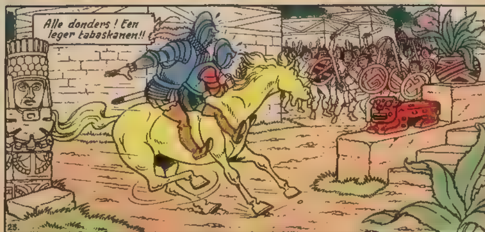

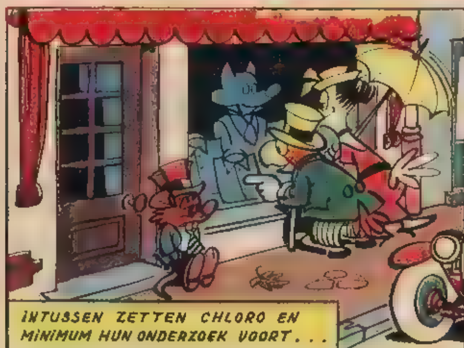

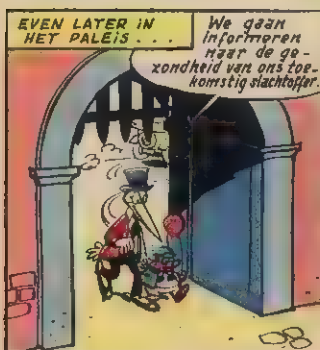
ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE !

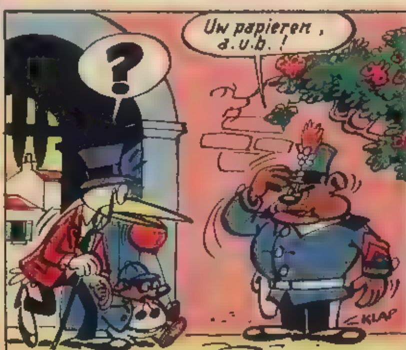
Om aan de opsporingen van de politie te ontsnappen, heeft Anthraciet pilletjes ingenomen om te vermageren. Hij vermagerde echter niet maar

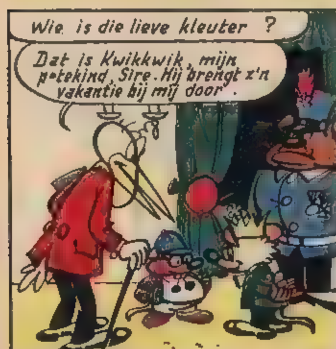

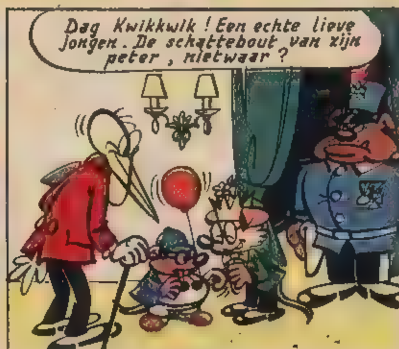

(Wordt vo

ALLEN NAAR DE EXPO 58

BELGIË EN CONGO

CONGO kwam naar de Expo met zijn hutten waarin je inlandse ambachtslui aan het werk kan zien, met zijn koffie- en katoenplantages met zijn handelsmarkten en zijn fabrieken. Je kan in de Wereldtentoonstelling ook de maquettes van twee Congolese havens, Matadi en Leopoldstad, bewonderen. De rekonstruktie in miniatuur van deze havens kostte... 6.000 liter water !

Het groot paleis van Congo lokt alleen reeds om z'n architekturale schoonheid iedere dag duizenden nieuwsgierigen. Ben je er reeds in geweest ? Heb je gelet op de prachtige vloerbekleding in fijn, glad hout ? Het is het hout van de limba, de Congolese eik. De paviljoenen gewijd aan Congo en Ruanda Urundi willen een kort maar degelijk overzicht geven van hetgeen de Belgen in het hart van het zwarte Afrika verwezenlijkten en in de toekomst nog hopen te doen. Weet je dat Congo tachtig keren groter is dan België ? En weet je iets af over dat verre land waar vele Vlamingen en Walen pionierswerk verricht hebben ?

Congo telt 13 miljoen inwoners, dat is een bevolkingsdichtheid van 5,5 per km^2. De wouden beslaan de helft van de oppervlakte en de ondergrond is onmetelijk rijk. Steenkolen zijn er weinig maar... er is uranium en deze delfstof beheerst de moderne wereld. Totnogtoe werden slechts een gering deel van de ondergrondse schatten van Congo aangeboord.

Op tien inwoners loopt er één kind naar school, wat beslist nog te weinig is. De inlandse bevolking van Congo is zeer weetgierig en krijgt steeds meer gelegenheid om deze weetgierigheid te voldoen en zich op te werken. Er zijn zeven miljoen katolieken. Het werk van de katolieke missies in Congo dus zéér belangrijk.

Congo heeft 5.000 km spoorweg, een wegennet dat 150.000 km beslaat en 35.000 km luchtwegen !

Bijzonder fraai is het klein paviljoen van de Congolese fauna in de vorm van een halve sfeer die, op haar hoogste punt, tien meter hoog is. Er zijn geen vensters, de verlichting is elektrisch en zeer kunstzinnig aangebracht. Bij middel van licht en donker wordt de oerwoudatmosfeer gesuggereerd. Er zijn okapi's, giraffen, antilopen, olifanten, krokodillen, leeuwen, dwergchimpansees en nog andere dieren. Bekijk vooral de reuze manis of het schubdier aandachtig; het is een zeldzaam exemplaar. Al deze dieren leven hier vreedzaam naast elkaar omdat ze naar de Expo 58 mochten komen ! Neen, dat is maar een grapje. Ze zijn, helaas, opgevuld !

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

De drukker vergiste zich en zo komt het, dat de foto van Chick Bill op de aanplakbiljetten staat in plaats van de tronie van Black Skelett...

Ken je de albums « CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE » en « KO-KLOX-KLAN » ? De mysterieuze avonturen van onze vrienden boeien je beslist!

DE ZWARTE KLAUW

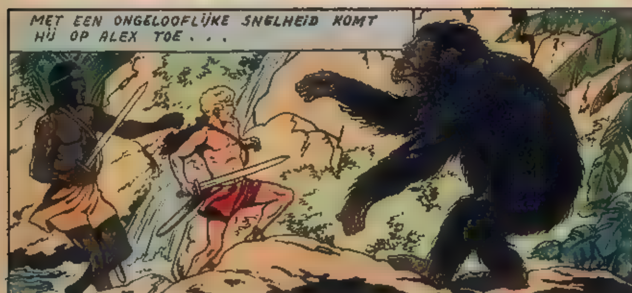

Alex en Servio hoorden in het woud een hartverscheurende kreet...

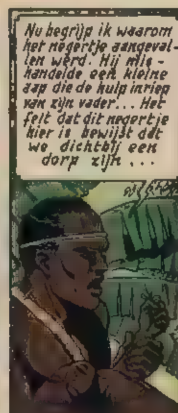

TON en TINNEKE

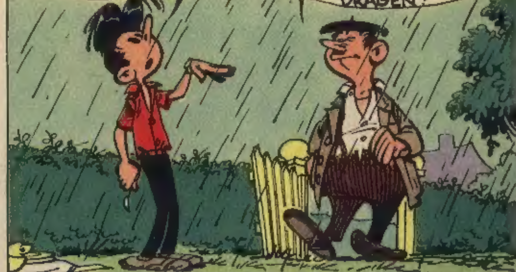
DOOR Franquin

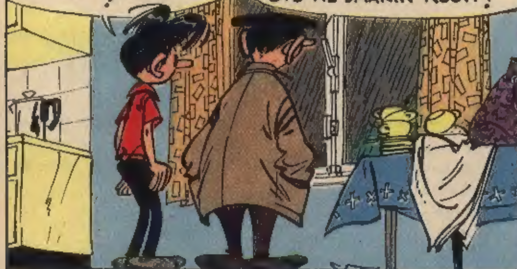

DE KORAN

● De Koran werd voor het eerst gedrukt in Brailleschrift, d.w.z. in reliëf zodat de blinden de tekst met de handen kunnen lezen.

15 SEKONDEN

● Een plooibare fiets die je in de koffer van je wagen kan bergen, werd te New York op de markt gebracht. Men kan deze fiets in 15 sekonden monteren!

EEN KIKKERPOEL

DE Elzas wil zijn ooievaars behouden. Deze prachtige vogels vertrekken iedere winter en komen niet altijd terug. Om hen naar de Elzas te lokken, werden er geprefabriceerde nesten op de daken gezet en heeft men kikkerreservoirs aangelegd, zodat deze prachtige vogels niet moeten vrezen in de mooie Elzas van honger om te komen.

DE POSTIL

PLASTIC SPANT DE KROON

ER werden onlangs papierklemmen in plastic in de handel gebracht. Men kan ze krijgen in het rood, blauw, groen, wit, enz. Kleur naar keuze dus! Er zijn thans ook onbreekbare, doorschijnende ruiten in plastic, die men kan snijden met een zaag en waarin men gaten kan boren.

WIE DOET HET BETER?

EEN hotelhouder van Biarritz haalde onlangs een wereldrekord: hij opende honderd een en twintig dozijn oesters in een uur tijd!

PECHVOGEL!

EEN man ontsnapte uit de gevangenis van Oermingen (Duitsland) en bleef geruime tijd onvindbaar voor de politie. Op een avond stond hij langs de grote weg en vroeg een liftje. In de auto die stopte zaten drie van zijn vroegere gevangenisbewakers die naar de bioskoop reden. Onnodig te vertellen dat zij met hun vracht naar de gevangenis terugkeerden!

DIERENBESCHERMING

DE Zweedse regering heeft besloten al de dieren die met totale uitroeiing bedreigd zijn onder haar bescherming te nemen. Eerst en vooral de beer (in Zweden zijn er nog slechts een tweehonderd zeventigtal en men doodt er ongeveer twintig per jaar), de wolven (er blijven er nog honderd zes en twintig wolvinnen), de arenden (Zweden heeft nog slechts honderd paar goudarenden en veertig paar zeearenden).

HET NET WORDT TOEGEHAALD

Vervolg van blz. 18.

Hij gaf zelf het voorbeeld en schoot zijn revolvers leeg. De Indianen stortten neer. Eensklaps sprong het paard van Cutter achteruit en het plooide zijn poten. Met een machtige sprong was een Apache achter Cutter op het paard gesprongen. Het was Cochise zelf! De Commodore had niet eens de tijd zich af te vragen wat er gebeurde, hij kreeg een krachtige slag in de nek, twee gespierde armen wonden zich rond zijn borst en kraakten zijn beenderen. Dan werd hij uit het zadel gegooid. Hij viel bewusteloos onder de poten van de verschrikte paarden.

Cochise maakte van de algemene verbazing gebruik om recht op de andere ruiters in te rijden. Deze weken en maakten de weg vrij.

Het voorhoofd van Cochise werd purper, van alle kanten werd er op hem geschoten maar hij kon zich een doorgang banen en nog twee vijanden uit het zadel lichten.

Onder een regen van kogels kwam hij de ravijn uit en galoppeerde het enge bergpad in. De handlangers van Cutter zetten hem na, maar Cochise reed als de wind. Heel ver durfden de Blanken hem niet volgen want zij vreesden dat de Indianen het gehuil van het gevecht zouden gehoord hebben en hun broeders te hulp zouden komen.

In de ravijn van de Dode Man was het gevecht ten einde. Vijf sachems lagen roerloos in het mulle zand, de anderen waren eng gekneveld. Hun gelaat was opnieuw ondoorgrondelijk en het was net alsof zij zich helemaal niet interesseerden voor hetgeen hen verder te wachten stond.

Maar de overwinnaars lachten niet, zij bekeken elkaar vragend en hulpeloos. Cochise leefde nog en was vrij en dat zou voor hen vreselijke gevolgen hebben...

HUT VAN MAMMOETSBEEN

ONZE verre voorouders van het ijstijdperk leefden uitsluitend in grotten. Zij bouwden soms hutten uit mammoetsbeenderen. Dit werd onlangs ontdekt door Sovjet Russische archeologen. Op enkele meter diepte vonden deze laatsten inderdaad een ronde hut met een diameter van vijf meter, gebouwd uit mammoetsbeenderen. De fundamenten van de hut waren waarschijnlijk 50 cm diep en het dak koepelvormig.

JON

OPERATIE JUPITER

JUPITER (planeet 1.295 keren groter dan de aarde) baart de astronomen zorgen. Inderdaad, onlangs verschenen onbekende vlekken op de oppervlakte van Jupiter en de beroemde rode vlek die voor het eerst werd opgemerkt in 1876 schittert thans feller dan voorheen. De specialisten verzekeren dat er atmosferische storingen voor de deur staan... voor de deur van Jupiter. Trek het je dus niet aan!

DE DAGEN WORDEN LANGER

ONZE uurwerken worden langsom precieser en het is de nauwkeurigheid van de moderne uurwerken die toeliet vast te stellen, dat de dagen om de vierentwintig uren langer worden en dat 0,00117 duizendste van een sekonde. De geleerden fronsen de wenkbrauwen en zoeken de oplossing voor dat raadsel. Nu, ze hoeven zich niet te haasten want als een dag slechts om de vier en twintig uren 0,00117 duizendste van een sekonde langer wordt, zullen een dag en een nacht nog enkele eeuwen lang vier en twintig uur duren!

MEER LOON!

DE bedienden van de dierentuinen en de natuurkundige musea van New York eisen loonsverhoging en om deze eisen meer kracht bij te zetten, plaatsten zij vlak voor het stadhuis enkele apenkooien. Buiten aan de kooien hadden zij bordjes gehangen, waarop te lezen stond: « Wij eisen méér loon om deze apen te verzorgen »! De apen oogstten heel veel sukses. Of het sukses van de bedienden even groot was weten we niet!...

DE KUIFJE'S AUTORENBAAN

DE jonge renner die achter het stuur van deze elektrische Mercedes-wagen zit, heeft voorzichtig gewacht tot het verkeerslicht groen werd, alvorens verder te rijden. De verkeerssignalen van de Kuifje's Autorenbaan op de Wereldtentoonstelling werden geleverd door WESTINGHOUSE. Deze maatschappij levert ook verwarmings- en air-conditioningsinstallaties voor woonhuizen en fabrieken.

WESTINGHOUSE N.V., Louizalaan, 97, Brussel. Telefoon: 37.30.10.

EEN GEVAARLIJK MAN

DE schepenen van een stadje in Michigan, U.S.A., zaten zoals iedere week rustig en ernstig om de groene tafel geschaard. Ze vergaderden of, om de hele waarheid te verklappen, ze verveelden zich stikkedood. Plotseling een geweldige knal, de ruiten scheurden, de deuren rammelden, de muren trilden... Al de schepenen zagen lijkwit van schrik, behalve één, die zag roetzwart... Een aanslag? Neen, helemaal niet. De brave schepene Kensfield was die dag op jacht geweest en had waarschijnlijk een kogeltje in z'n tabaksblaas laten vallen. Toen hij nu tijdens de vergadering z'n pijp stopte gebeurde het onvermijdelijke: de « toebak was te straf ». Kensfield wordt thans door zijn kollega's als een zeer gevaarlijk man aanzien!

ANTWOORD OP DE TEST

GELD DOOR DEUREN EN VENSTERS GOOIEN

9 JA: Jij gooit het waarachtig door deuren en vensters. Je moet af en toe ook eens denken aan morgen en een appeltje bewaren voor de dorst.

VAN 6 TOT 8 JA: Het is prettig geld te kunnen uitgeven en dat wat men graag heeft te kopen. Geef je geld echter op een verstandige wijze uit en koop eerst dat wat noodzakelijk is.

VAN 3 TOT 5 JA: Over het algemeen geef jij geld uit voor noodzakelijke of mooie dingen en je denkt niet alleen aan jezelf.

VAN 1 TOT 2 JA: Je denkt na alvorens je geld uit te geven.

NUL: Jij kent de waarde van het geld, dat is eerder zelden wanneer men nog zo jong is. Je kan ook sparen. Pas op dat je niet gierig wordt, want gierigheid is nou precies geen deugd.

VERKEERD ADRES

Heer tot de loodgieter:

— Ha, daar ben je dan eindelijk! Ik heb je acht dagen geleden gevraagd en nu kom je pas!

Loodgieter: Acht dagen? Dan ben ik aan 'n verkeerd adres. Daar waar ik moet gaan, hadden ze me een maand geleden gevraagd!

Het weekblad « KUIFJE »: 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk*: Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement: 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Congo: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1er
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

Blake en Labrousse worden geschaduwd door twee handlangers van mijnheer Henri. Blake heeft de woning van de professor langs de achterkant verlaten en hoopt het station te bereiken. Labrousse moet intussen afrekenen met Sharkey...

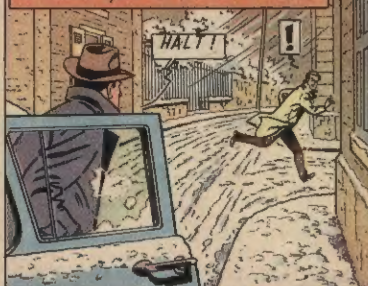

 Je houdt van mysterieuze avonturen en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN ».

(Wordt voortgezet.)